

Rakkautta yli linjojen

TEKSTI: ELINA RÄIHÄ, KATI VESALAINEN

KUVA: JANNE KARVINEN

Lapualainen **Aapo Koski**, 20, saapui Alkio-opistolle elokuussa 2006 tarkoitukseen syventyä valtiotieteen saloihin. Omien linjalaitensa ja yhteiskunnallisten asioiden lisäksi Aapon huomio kiinnittyi historian linjan 19-vuotiaaseen laitilalaiskaunottareen **Tuuli Saloseen**. Pieniä silmänsukuja oli vaihdettu jo pitkin syksyä, mutta lähempää tuttavuutta alettiin hieroa Jyväskylässä marraskuise-
na keskiviikkoiltana.

– Koska Tuuli oli kuskinä, minä sain hyvän tilai-

suuden päästä juttusille kysymällä, onko pelkääjän paikka vielä vapaana, Aapo tunnustaa.

Aapon aloitteellisuus kannatti ja molemminpuolinen kiinnostus johti seurusteluun.

Seurustelu opisto-olosuhteissa onnistuu parin mukaan ongelmitta. He eivät ole törmänneet ikäviin juuruihin: muut tuntuvat suhtautuvan seurusteluun kannustavasti. Naapuruuskin on nuorten mielestä vain myönteinen asia, koska näin he voivat tavata toisiansa päivittäin.

– Vaikka näemmekin toisiamme päivittäin, täytyy muistaa omat harrastukset ja kaverit, Tuuli muistuttaa.

Viikonloppuja nuori pari viettää joko opistolla tai jommankumman kotipaikkakunnalla. Opistolla vapaapäivät vietetään yhteisten kavereiden kanssa kokkailien ja elokuvia katsellen. Viikonloput toisen kotona eivät myöskään tuota ongelmia, sillä molempien vanhemmat ovat ihastuneita uusiin vävy- ja miniäkelaisiin.

Ihastuneet eivät ole ainaakaan vielä löytäneet huonoja puolia toisistaan. Myös yhteisestä tulevaisuudesta samalla opiskelupaikkakunnalla on keskusteltu.

– Tuntuu vain hyvältä olla yhdessä, kiteyttää Aapo.

Tuuli Salonen ja Aapo Koski ihastuivat Alkiolla.

Yhteinen työpaikka yhdistää

TEKSTI: ELINA RÄIHÄ, KATI VESALAINEN

KUVA: KATI VESALAINEN

Rakkautta ei ole ilmassa ainoastaan Alkio-opiston oppilaiden kesken. Lempi leiskuu myös talonmies **Risto Vaherin** ja hänen siivoojana työskentelevän vaimonsa **Lailan** välillä. Yhteisiä avioliittovuosia on kertynyt jo kunnioitettavat 24. Lapsia heillä on neljä.

Romanssi ei kuitenkaan syntynyt Alkio-opistolla, vaan yhteisellä työpaikalla Jokioisissa. Siellä Laila oli maatalousharjoittelijana ja

Risto johtavassa asemassa ohjaajana.

– Me harjoittelijat tarvitimme kyytiä Forssan kemuihin ja Risto lähti meitä kускаamaan. Siitä se pikkuhiljaa sitten lähti, Laila kertoo.

Nuoripari ei kuitenkaan hehkuttanut romanssiaan, vaan piti matalaa profiilia, kuten nykyisin Alkiollakin. Myös silloinen kihlaus tuli monelle yllätyksenä.

Myöhemmin pari muutti Riston työn perässä Keski-Suomeen, Laukaaseen. Asunnon pienuuden takia pari joutui kuitenkin etsimään uutta kotipaikkaa,

kun perheellisäystä oli tulossa.

Koti löytyikin Korpilahdelta Riston saadessa töitä Alkio-opistolta. Riston siivellä myös Laila pääsi opistolle tekemään siivoojan sijaisuuksia.

– 90-luvun lopulla sain sitten vakituisen paikan, Laila sanoo.

Työasioita pari ei vie kotiinsa. Töissä ei puhuta kotiasioista, sillä he näkevät toisiaan harvoin työpäivän aikana. Yhteiselo parilta on alusta asti sujunut hyvin, eivätkä he juurikaan riitele.

– Me olemme vaan niin samanlaisia, toteaa Risto.

Risto ja Laila Vaheri työskentelevät molemmat Alkio-opistolla.

Yksilönä yhteisössä

Yhteisöllisyys on sosiaalinen puoli ihmisten toiminnasta. Yhteisöllisyys lähtee yksilöistä – erilaisuuden kunnioittamisesta. Yhteisöllisyydessä korostuu oma suhde isompaan joukkoon. On yksilöiden valinnoista kiinni kääntyykö yhteisöllisyys voimavaraksi vai rasitteeksi. Yhteisöllisyys on parhaimmillaan, kun se perustuu toisten huomioimiseen, auttamiseen ja yhteisen asian ajamiseen – oli se

asia sitten iso tai pieni. Yhteisöllisyydessä on valitettavasti myös huonoja puolia. Se voi muuttua ahdistavaksi velvollisuudeksi, jopa pakoksi. Tiiviissä yhteisössä voi tuntea olevansa muiden suurennuslasin alla, ja avun sekä ymmärryksen sijaan törmää skandaalin nälkään ja paheksuntaan.

Nykyään arvostetaan paljon sosiaalisuutta ja aktiivisuutta. Välillä ei nähdä metsää puilta – sosiaalisuus

on paljon laajempi asia kuin ulospäin suuntautuneisuus ja rohkeus: se on kykyä nähdä toinen tuntevana ja kokevana ihmisenä ja kohdella tätä sen mukaisesti. Rohkeus ja aktiivisuus ovat hienoja asioita, mutta vähintään yhtä tärkeitä ovat vaatimattomuus, herkkyyys ja tietty nöyryys. Puheenvuoro pitää antaa niillekin, jotka sitä eivät itse vaadi. Yhteisössä toki saa ja pitääkin huolehtia myös omista

tarpeistaan, mutta tehdä se muiden oikeuksia kunnioittaen. On kaikkien etu, että kaikki voivat hyvin. Yksilön hyvinvointi vaikuttaa aina yhteisön tilaan.

Alkiolla on paljon hienoa yhteishenkeä, ja kaikki toimivat tehdäkseen siitä vieläkin paremman - tietoisesti tai ihan vaan olemalla paikalla. Tulimme tänne opiskelemaan, mutta yhteistointaan kuuluu niin paljon muutakin – onneksi! Hen-

kilökunta on osa yhteisöämme Alkiolla, vaikka vapaa-aika meillä opiskelijoilla usein kuluu keskenämme. Heille suuri kiitos siitä, että tekevät muutakin kuin työhönsä kuuluu. Toivon, että tulevaisuudessa me kaikki pääsemme osaksi yhteisöjä, jotka ajavat kaikkien etua.

MILLA KOSKELA, OLTERMANNI

KOLUMNI

Usko, toivo ja rakkaus – suurin niistä on Alkio

Seurustelin onnellisesti, kun tulin Alkio-opistolle. Silloinen Se Oikeani oli itse asiassa muuttoapuna. Pari kuukautta, ja se suhde oli ohi. Kiitos ja hei. Siitä selvittyäni löysin vanhan heilan uudestaan, mutta pian löysin itseni taas eronneena. Kuka onkaan keksinyt, ettei salama iske samaan paikkaan kahdesti?

Ryvettyäni itsesääliissä, ja muidenkin sääleissä, tajusin sen.

Alkio-opistolla vallitsee sinkku-ilmapiiri. Vapaata riistaa on enemmän kuin sitoutuneita. Täällä tutustuu uusiin ihmisiin ja parisuhteessa elävät joutuvat tiukan paikan eteen. Sosiaalinen elämä, kuten Tähtä-illat, kuuluvat olennaisesti jokaisen alkiolaisen vuoteen. Välimatka on ehkä se pahin vastus, viikonloppusuhteet eivät sovi kaikille. Kun oma kulta onkin satojen kilometrien päässä, suhteen laatu ja luottamus punnitaan. Minun suhteeni olivat selvästi alipainoisia.

Epäilen, että suhteen jatkuvuus Alkiolla vietetyn vuoden jälkeenkin riippuu suhteen aiemmasta kestosta. Matemaattisesti eroamisen todennäköisyys on suoraan verrannollinen suhteen pitkäaikaisuuteen. Todennäköisesti pitkään kestäneet suhteet ovat hiukan vakaammalla pohjalla. Tai sitten eivät. Ongelmia esiintyy kuitenkin lähes sadan prosentin varmuudella kaikissa tapauksissa.

Rahapulakin voi olla este kaukosuhteelle. Jatkuva rampaaminen kotopuolella kulta moikkaamassa syö rahaa ja tehokasta "opiskelu-aikaa". Myös kännykän käyttö saa järkyttävät mittasuhteet. Ensin valitetaan kasvavasta puhelinelästä, mutta auta armias jos kulta ei vastaakaan puhelimeen! Hei haloo?

Onhan yleisesti tiedossa, että miehet ovat tunnevammaisia ja kykenemättömiä sitoutumaan. Kun suhteen toinen osapuoli on Alkiolla, ei häntä voi vahtia jatkuvasti. Nykyään on yleistä ja normaalia, että haluaa katsella ja kokeilla, ja Alkiolla joutuu myös huomaamaan, että miehiä on muuallakin kuin kotipaikkakunnalla. Vahtia ei voi jatkuvasti vaan joutuu luottamaan. Muutamien vuosien liikakokemuksella voin sanoa, ettei se miehiin luottaminen kannata.

Alkio-opisto yhdistää uroksia ja naaraita eri puolilta Suomea. Testosteroni jyllää ja kipumat kiivaat säkenöivät pitkin poikin. Kaikkiin nämä eivät kuitenkaan vaikuta, vaan on muutamia, jotka ovat pysyneet yhdessä. Ja jotkut ovat löytäneet toisensa täältä. Mutta poikkeus vain vahvistaa säännön. Alkio erottaa.

Vikahan ei ollut niissä minun miehissäni. Eikä varsinkaan minussa!

PETRA VEDENPÄÄ

Hallitse ja hutilo!

TEKSTI: MINNA HEIKURA

KUVA: TATU SILTANEN

Alkio-opistolla toimii kaksi erilaista, enemmän tai vähemmän hämäreperäistä toimikuntaa, hallitus ja urheilu- ja huvitoimikunta eli Huti. Vaikutusvaltaisten toimikuntien tehtävänä on hoitaa oppilaiden asioita ja järjestää toimintaa.

Molempiin elimiin värvätään syksyllä jokaiselta linjalta kaksi jäsentä, joista toinen on niin sanottu virallinen jäsen ja toinen varajäsen. Jäsenyys sopii jokaiselle, joka himoaa valtaa ja rakastaa organisoida.

Arvovaltaista hallitsemista

Oppilaskunnan hallitus on toimikunnista se virallisempi. Puheenjohtajana häärii arvovaltainen Oltermanni, joka valitaan syksyllä demokraattisin keinoin vaaleilla. Ehdokkaaksi voivat asettua kaikki, jotka uskovat olevansa kykeneviä tähän toimeen. Oltermanniehdokkailla on noin viikko aikaa kampanjoida ja mainostaa, ja vaalipäivänä he saavat pitää puheen, jolla vakuuttaa äänestäjät. Oltermanniksi pääsee yksinkertaisesti se, joka saa oppilailta eniten ääniä. Tänä vuonna Oltermannin virkaa tavoitteli neljä ehdokasta, joista kunniatehtävän sai hoitakseen historian linjan **Milla Koskela**.

– Tärkein tehtävä on hoi-

taa oppilaiden asioita koulun johtomiesten suuntaan sekä edustaa, toteaa hallituksen varapuheenjohtaja **Riina Hämäläinen** valtiotieteiden linjalta.

Arvoisa Oltermannimme pääsi tänä vuonna muun muassa antamaan lahjan koulullamme vieraille ulkoministeri **Erkki Tuomiojalle** ja kauppa- ja teollisuusministeri **Mauri Pekkariselle**.

Hallituksen projekteihin kuuluu muun muassa Nälkääpäivän järjestäminen ja vuosikirja projektin vetäminen.

– Tämä antaa myös hyvää käytännön kokemusta, Hämäläinen sanoo.

Epämääräistä hutiloitointia

Huvi- ja urheilutoimikunta eli Huti on elimistä se epävirallisempi ja hämäreperäisempi. Hutin tehtävänä on järjestää opiskelijoille viihdykettä ja toimintaa, sekä jakaa keskiviikkoisin pidettävien Tähtä-bileiden vuorot.

Perinteinen Sumusuunnistus järjestettiin tänä vuonna oppilaiden toiveesta poikkeuksellisesti kaksi kertaa. Kyse on tapahtumasta, jossa kolmen hengen joukkueet kiertävät oimituisesti pukeutuneina reitin, jolla on kuusi erilaista taitoja vaativaa rastia. Paras palkitaan. Pisteitä saa muun muassa nopeudesta ja pukeutumisesta.

Huhtikuussa railakas Huti-toimikunta järjestää Taiteiden yön. Yössä on luvassa muun muassa tanssia, musiikkia, tulipoi-esitys, ja näytteillä on maalauksia ja piirustuksia.

Hutin puheenjohtajana hääri tänä vuonna historian linjan **Mikko Kojola**. Hänen mukaansa Hutissa voi toteuttaa unelmia.

– Huti on sellaisille, jotka haluavat vaikuttaa ja pitää hauskaa. Kaikki on meistä itsestä kiinni, Kojola toteaa.

– Olemme yhteishengen kasvattajia, toteaa puolestaan **Mira Tanttu** kielten ja kansainvälisyyden linjalta.

